

РЕШЕНИЕ

№ 39700

гр. София, 28.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска
Ваня Стоянова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8652** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 72, ал. 4 от ЗМВР.

Образувано е по касационна жалба /КЖ/, подадена от инспектор К. М., на длъжност разузнавач при РДГП, срещу решение № 1815/19.05.2025 г. по анд. № 5635/2024 г. на СРС, 133 с-в, с което е отменена Заповед рег. № 4064зз-1 от 28.03.2024 г. за задържане на Ю. Т. Ц. за срок до 24 часа. Моли решението на СРС да бъде отменено, а заповедта - потвърдена. Претендира разноски.

Ответникът моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Представителят на СГП счита касационната жалба за основателна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С атакуваната пред СРС заповед от 28.05.2024 г. ответникът по касация Ю. Ц. е задържан на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР за престъпление по чл. 234г от НК.

Неоснователни са възраженията в КЖ.

Задържането под стража на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява принудителна административна мярка, която има за цел да предотврати възможността лицето да продължи да извършва престъпление или да се укрие, като същевременно се обезпечи възможността органите на МВР да извършат конкретни процесуално-следствени действия, свързани с обезпечаване на доказателства относно съпричастността на задържаното лице към престъплението. За да бъде наложена следва да са налице данни за извършено престъпление като съгл. чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР заповедта следва да съдържа

фактическите и правните основания за задържането. В настоящия случай това изискване не е изпълнено, както правилно е приел СРС, като АССГ на основание чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към мотивите му. Нито в заповедта, нито в останалите документи от административно-наказателната преписка се съдържат фактическите основания за задържането. Посочването на правната норма на НК, съдържаща състав на престъпление, не може да замести необходимостта от излагане на факти относно извършеното от задържаното лице деяние.

С оглед на изложеното решението на СРС следва да бъде потвърдено.

Ответникът по касация претендира разноски, поради което и такива следва да му бъдат присъдени с оглед представения договор за правна защита и съдействие, в който уговореното и заплатено възнаграждение възлиза на 400 лева /л. 24/. Възражението за прекомерност е основателно, доколкото делото не се отличава с особена фактическа и правна сложност, като е налице единствено подаден писмен отговор пред настоящата инстанция, поради което и доколкото съгл. чл. 35а от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа размерът на предвиденото възнаграждение е 300 лева, то и в настоящия случай претендираното такова следва да бъде намалено до този размер.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1815/19.05.2025 г. по анд. № 5635/2024 г. на СРС, 133 с-в.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Ю. Т. Ц., ЕГН [ЕГН], разноски за адвокатско възнаграждение пред АССГ в размер на 300 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.